

ութեամբ, այլ ոչ կորուսաք զօրութիւն բանականութենէ հոգւոյ մերոյ վասն մտաւ անեղոյ սղայանս մեր և արդարութիւն արարչին մերոյ, ուրեմն հարկաւոր է մեզ իբր սեպեալ երեսօք ամօթախած զիմօք դառնալ առ դրունս Արարչին մերոյ, որում համբերեաց մեզ այսքան վաղնջոց ժամանակաւ, զի ելցուք մեք ՚ի գլորմանէ ՚ի յոտս կացուք ուրանալով ամենայն յոյս ումեքէ և ուխտեսցուք զի այսուհետ ոչ երբէք յուսացուք ումեք, ոչ որ ՚ի պարգութենէ արեհակցէ ոչ որ ՚ի պետութենէ գնաց զօրութենէ, և ոչ արարած որ ՚ի յերկրէ, բայց միմիայն յուսանալով Տէր և արարիչն մեր անմասն մի Աստուածն համայնից և դարձարուք և ընթացուք առ նմայ միայնոյ և համարձակաձայն գոչելով ասացուք ըստ անառակի որդոյ, հայր մեղաք մինչև անօրինեցաք և անկեալ թշուառացաք, լուր մեզ Տէր և նայեան բնակութիւնս պատուական զօրութեան հոգւոյ մերոյ զի հող է, և դու բարի որ զիտես քան զի դու ստեղծեր, այլ մեք ծանեաք և խոստովանիմք առաջի քոյ արդարն, զի մեղաք և փոշմանիմք մեք ՚ի գործոց անօրէնութեանց մերոց, ընկալ մեզ Տէր ըստ առակին սիրելի որդոյ քոյ և մուծ մեզ ՚ի գաւիթս տանքոյ հացալից զի մի իսպառ կորնչիմք ՚ի սովու անկարգութենէ մերմէ, և խոստանամք այժմ քեզ Տէր զի պահեսցուք պատուիրանն քոյ՝ այ-